



Anki & Bo Gülich

Med McLouis till Toscana

Under juli gästades McLouis båda fabriker i Toscana av sexton ekipage från svenska McLouis-klubben. Ett av ekipagen bestod av Anki och Bo Gülich.

TEXT: ANN MELLBLOM

- Den här gången gick det vägen. Vi gjorde ett försök för fyra år sedan, när vår McLouis Tandy 673G var nästan alldeles ny, men den resan strandade i närheten av Hildesheim. På grund av kommunikationssvårigheter och strul med Fiat blev vi kvar där en hel vecka, säger Bo och Anki och ler åt minnet, för Hildesheim är ju en liten pärla i sig.

Möte i Rostock

Den sjätte juli startade makarna Gülich från hemmet i Hjärup, strax söder om Lund. Senare samma dag sammanstrålade de med övriga femton ekipage i Rostock. Deltagarna var hemmahörande i hela vårt avlånga land. En del kände varandra sedan tidigare, andra skulle bli nya bekantskaper.

Rutten var utstakad och intilliggande platser på olika campinganläggningar bokade. Man bestämde att finnas på plats på campingen efter varje dags rutt senaste klockan sex på kvällen, för allmän förplägnad och samkväm.

Första etappen var den längsta, från Rostock till Hohenfelden. En sträcka på modiga 50 mil.

- Det är inte alltid så lätt att hitta en anläggning som kan ta emot sexton husbilar och garantera grannskapet, säger Anki.

Via Brennerpasset till Gardasjön

Andra dagsetappen var snällare. Bara 32 mil, från Hohenfelden till den idylliska campinganläggningen i Kratzmühle, ett ställe att stanna på fler än en natt, men McLouis-klubben hade annat att tänka på.

Resan börjar. Andra sidan bron väntar utlandet.



Massiv McLouis-impact i Kratzmühle.



Nästa etapp tog dem in i Österrike, till Alpengamping Markt, med fridfullt betande små hästar intill och blånande berg i horisonten. Här tog sällskapet sats för nästa dags strapatser, som Bo kallar för "bergsbestigning":

- Vi var uppe och klättrade på 2 500 meter över havet den dagen. På vägar som var alldeles för små och eländiga för husbilar. Tur att vi alla körde McLouis, för de tillhör inte de största värstingarna i husbilsvärlden. Jag tror ingen av modellerna mäter över åtta meter i längd.

Efter Brennerpasset - som inte tilltalade alla i sällskapet - nåddes Eurocamping Pacengo di Lazise vid Gardasjön.

Badboys underhåll

Två gemensamma nämnare hade fört samman alla de sexton ekipagen: fascinationen för husbilslivet och valet av fabrikat.

- Detta är roligt! Vi visste ingenting om flertalet av dem som var med på resan, men nu känns det som vi känner alla och som om vi har fått flera nya vänner. Är man bara öppen och inställd på att ha trevligt, så blir det trevligt, säger Anki och Bo.

Två som fann varandra under studieresan till McLouis - och som verkligen förgyllde kvällarna - är Sven-Olof "SO" Kontio och Sture Johansson. Ovetande om varandras musikalitet hade var och en av dem tagit med sitt instrument. SO sin gitarr och Sture sitt dragspel. De spelade och underhöll, ackompanjerade McLouis-gängets allsång och vid något tillfälle blev det till och med dans.

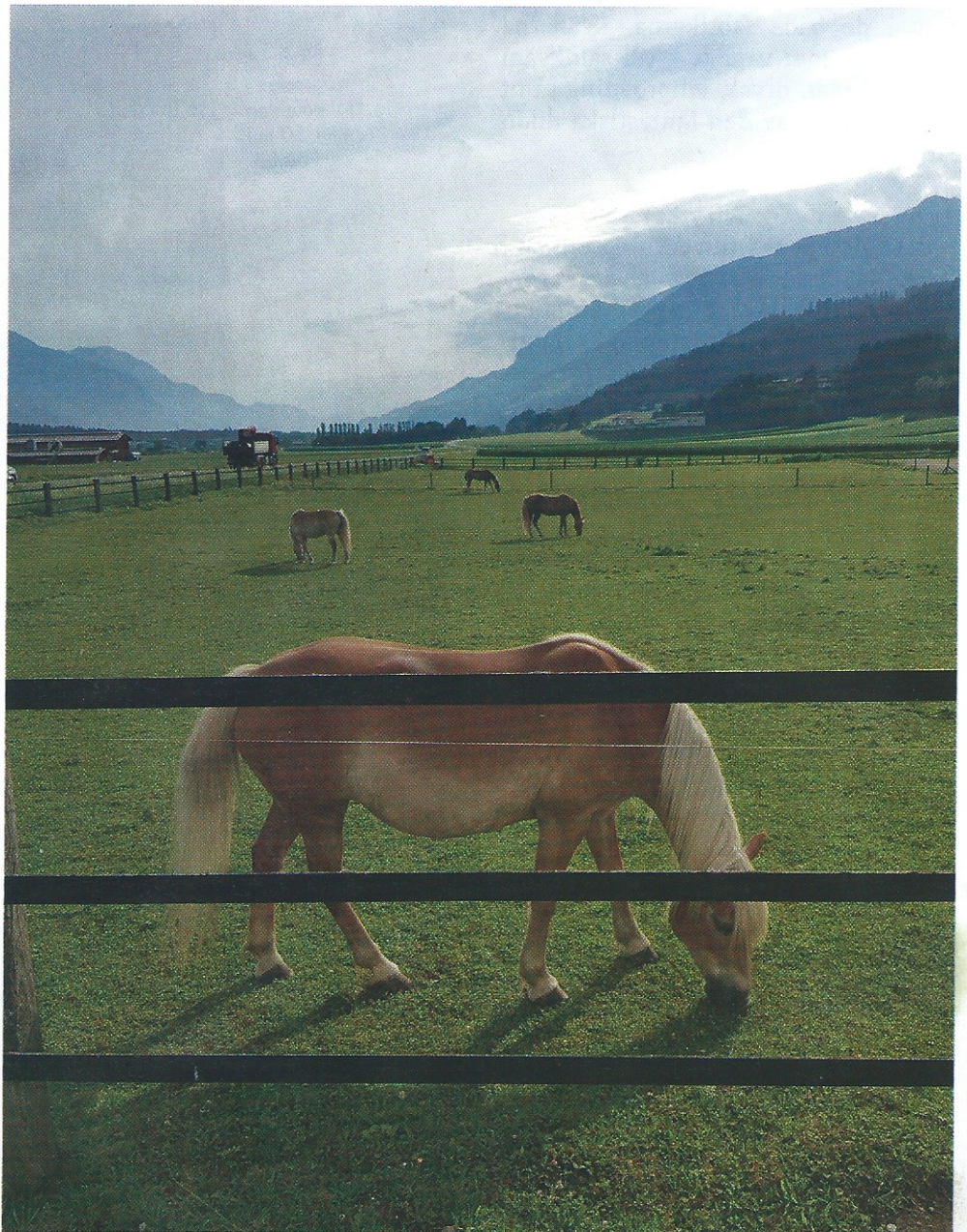
Vid ett tillfälle råkade de få varsin badmössa på huvudet, en outfit som skulle hålla i sig under hela resan (och förmodligen vid framtida möten och träffar). Namnet var härmed också givet: Badboys! Och det uttalas med långt "a".

Bland druvodlingar och olivlundar

Efter att ha vilat ut en natt vid Gardasjön bar det raka vägen ner till Toscana och ställplatsen intill San Gimignano, den muromgärdade medeltidsstaden med sina tretton torn omkringliggande druvodlingar och olivlundar.

- Obygden kan man tycka, men dels tror jag att tomtmark är billigare där och vi fick höra att här är det lättare att hitta trofast och ansvarstagande personal, berättar Bo.

Nu stundade två heldagar med guid-



Hästar och blånande berg vid Alpengamping Markt.



Badboys, SO Kontio och Sture Johansson.

ning i de båda fabrikerna. Kvällarna ägnades – som vanligt – till samkväm med god mat, dryck, vinprovning samt underhållning av den fantastiska duon Badboys.

Gediget hantverk och yrkesstolthet

McLouis har två tillverkningsenheter i Toscana. Totalt tillverkas elva olika fabrikat, som alla ingår i Trigano-gruppen.

Den ena, lite större men äldre fabriken, ligger alldeles intill San Gimignano. Här föds dagligen tolv nya husbilar.

Den andra fabriken, lite mindre men modernare, ligger ett par timmars bilväg från San Gimignano. Här tillkommer dagligen tretton nya bilar.

Bo och Anki är eniga om att det verkligen var intressant att få se hur husbilarna blir till:

- Vi anade inte att det var så mycket hantverk. Från det fina detaljarbetet med snickerier till hur elektrikerna lägger in elslingor i golvet i frästa spår. McLouis bygger inifrån och ut. Man börjar med inredningen. Först därefter

Eftermiddagsrelax i Hohenfelden efter 50 mil i husbil.



Nya bekantskaper.

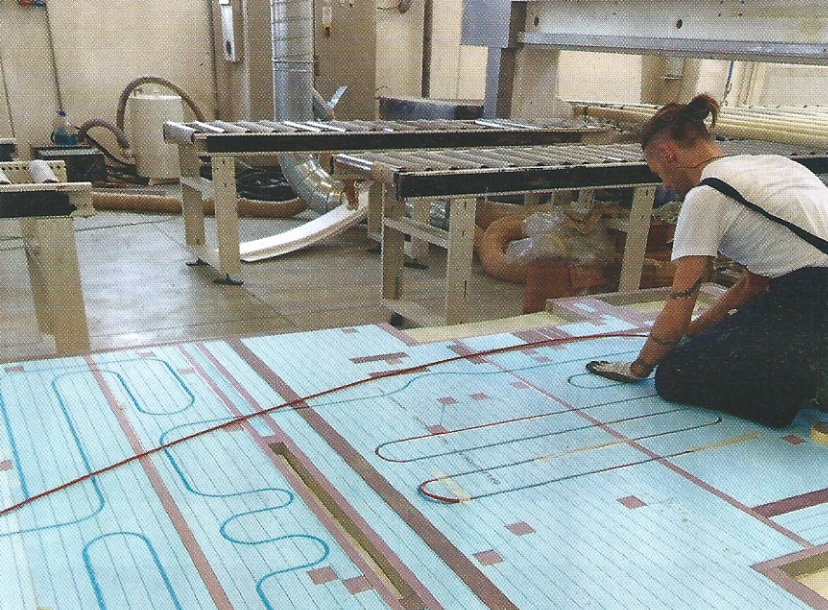


Baddags vid Gardasjön.
Fr.v. Ann-Louise Kontio och Lena Johansson.



San Gimignano med hänförande utsikt!





Elslingorna
läggs ner
i golvet
frästa spår.



Fint snickeri-
hantverk.



Bilen sänks
ner när
taket ska
monteras.

kommer väggarna upp. Slutligen ska taket på. Det sker medan bilen står i en fördjupning i golvet, så att arbetshöjden är bekväm. Vi var också mycket positivt överraskade av den yrkesstolthet och glädje de anställda visade. Vi frågade om vi fick fotografera dem och alla tyckte det var roligt!

Hela Europa hade semester

Efter två dagar med fabriksvisning samlades McLouis-sällskapet för en sista kväll tillsammans. Dagen därpå skingrades de sexton ekipagen.

"Hänger ni med till Kroatien?" frågade SO och Ann-Louise Kontio.

Makarna Gülich hade inte riktigt bestämt sig, så svaret blev lite hängande i luften.

- Vi har ett favoritställe, Lido di Jesolo, strax norr om Venedig, dit vi gärna ville återvända. Vi började med att köra dit, men det var som förgjort. Hela Europa hade tagit semester och där fanns inte en enda plats att uppbringa, berättar Anki.

De letade vidare. Mest på måfå. De hade tur och hamnade i Caorle, fyra mil öster om kanalernas stad.

Att komma på plats var dock inte det enklaste. Mängder av sand på stigar som inte alls var gjorda för husbilar. När Bo väl parkerat kände han sig riktigt nöjd med sin prestation. Det hade varit så lätt att slå i bakdelen. Nu hade han bara skrapat aktern lite lätt.

- Men då hittade Anki en bättre plats. En med havsutsikt, säger Bo.

Det är då man är tacksam för god service och effektiv personal. De sprang genast och hämtade plastmatteband, så att bilen kunde ta sig ut ur sandlådan.

- Annars hade jag nog stått där än idag, säger Bo med ett menande leende.

En katt bland hermelinerna

Med SMS-kontakt kan man åstadkomma mycket. Bo och Anki lyckades lura herr och fru Kontio till Caorle. Snart anslöt ännu ett ekipage; Birgitta och Lennart Jönsson. Tidigare McLouis-ägare som idag har blivit en katt bland hermelinerna med sin Frankia, som de för övrigt bor i året om.

I mysiga Caorle firades Lennarts 65-årsdag och tillsammans njöt man härliga dagar på stranden, innan konstellationen åter skingrades.

Stau – en tysk klassiker

Efter ett misslyckat försök att få plats



Sista kvällen tillsammans.

vid Gardasjön, fick Bo nog och menade att "nu är det dags att leta sig hemåt. Jag är inte trött. Nu kör vi."

Det blev en tur på 80 mil. En sådan där med "stau på autobahn" och bara en tråkig bensinstationsmacka till lunch. Tillbaka i Kratzmühle hade dagen hunnit bli sen och ingen lagad mat fanns att uppbringa. Det blev en macka till.

Gud fader öppnar portarna till himlen

Sedan flera år är Naturcamping Spitzenort, vid sjön Plön söder om Kiel, en favoritplats för Bo och Anki. Inte heller där fanns plats i år. Men dock på intilliggande Campingpark Augstfelde. En ny, trevlig bekantskap!

Nästa etapp var Heiligenhafen, ännu en plats som de ofta har besökt. Här tänkte de ladda batterierna en dag eller två före den slutliga hemresan.

- Men jag såg ovädret som närmade sig och vi bestämde oss för att dra med-detsamma. Jag skulle bara tömma gråvattentanken, säger Bo.

Och just där och då öppnade Gud fader portarna till himlen och försökte dränka Bo.

"Ta fram en torr skjorta till mig, Anki!"

Han fick en torr skjorta, men varför bad han inte om ett par torra shorts?

- Jag vet faktiskt inte. Det enda jag vet är att när vi kom hem till Hjärup igen, var byxorna fortfarande dyngsura.

- Men vi var hemma och det var bara lördag kväll. Torra kläder. En god natts sömn. En hel söndag att ställa i ordning allt efter resan. Sedan var det måndag och jag gick åter in i min roll som advokat, mitt i en stor rättegång.

- Var sak har sin tid och det var en minnesvärd resa i allra bästa sällskap. Tack till arrangörer och till alla som var med, säger Anki.

- Absolut och tänk Anki, den här gången kom vi fram! säger Bo. ■



Grattis Lennart på 65-årsdagen. Fr.v. Anki Gülich, Birgitta och Lennart Johansson.

McLOUIS OCH McLOUIS-KLUBBEN

McLouis introducerades på den svenska marknaden 2006 av **Autohallen**.

Autohallen, med anläggningar i Alingsås, Karlstad, Kungsängen och Lomma, är den enda svenska importören och återförsäljaren av nya McLouis-husbilar.

Autohallen bjuder alla köpare på första årets medlemskap i McLouis-klubben, som en hjälp och introduktion att komma igång och att lära känna andra McLouis-medlemmar.

Under Elmia Husvagn Husbil 2018 finns Autohallen och McLouis representerade. På mässanläggningens campingplats finns också McLouis-byn, med 25-talet fasta platser.

McLouis ingår i Triganogruppen till-

sammans med 22 andra fabrikat, däribland Adria, Challenger, Chausson, Roller Team, Rimor, CI, Eura Mobil, Benimar, Mobilvetta, Elnagh och Sun Living.

McLouis-klubben i Sverige, startad 2009, är Europas första officiella McLouis-klubb. Med drygt 400 medlemmar är den även en av de största svenska märkesklubbarna för husbilar.

Utöver årsmötet sammanstrålar medlemmar i McLouis-klubben på olika ställen i Sverige och under olika teman.

Via hemsidan och Facebook har medlemmarna tillgång till stor samlad kunskap om såväl fordonen som husbils-livet i allmänhet.